

Mese az önzetlen brüsszeli NGO-król

2022 december 31. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Frank Füredi odapörkölt! - Olvassák el!

Az Európai Uniót kísért? Katargate nem pusztán korrupt politikusokról és hivatalnokokról szól: felfedte a botrány fókuszában álló nem kormányzati szervezet (NGO) sajnálatos szerepét is. Az Eva Kaili (azóta leváltott) európai parlamenti alelnök ?rizetbevételét, valamint politikusokat és uniós apparatcsikokat is érint? korrupciós botrány legérdekesebb jellemz?je az, hogyan kapcsolódnak ezek az emberek egy feltételezetten patyolattiszta, ám a Katargate-ben most érintett NGO-hoz. A botrány ráirányítja a figyelmet az NGO-k, valamint európai parlamenti képvisel?k és döntéshozók összefonódására.

A botrány középpontjában álló NGO a Fight Impunity (Harcolj a büntetlenség ellen), amelynek jelenlegi elnöke a 67 éves Pier Antonio Panzeri korábbi olasz baloldali EP-képvisel?. ?t azt követ?en tartóztatták le, hogy 600 ezer eurót találtak bankjegyekben a házában. Feleségével és lányával együtt állítólag ken?pénzt kapott egy marokkói diplomatától. Ennél is érdekesebb, hogy fény derült rá: a Fight Impunity ügyvezet? igazgatója, Sergio Segio elítélt terrorista, a Prima Linea (Els? vonal) elnevezés? olasz baloldali csoport egykori parancsnoka. Segio csoportja két milánói bírót ölt meg, ? maga pedig azzal szerzett további ismertséget, hogy bombatámadást hajtott végre egy börtön ellen, hogy kiszabadítsa volt barátn?jét. Támadása egy bv-tiszt és egy járókel? halálát okozta.

Segiót 1983-ban kerítették kézre, majd életfogytiglani börtönre ítélték. Miután megtagadta er?szakos múltját, trendi emberjogi kampányaktivista és lobbista lett bel?le. Az utóbbi években az emberjogi ipar Greta Thunbergjének mutatta be magát. Jelentés a globális jogokról: A büntetlenség állapota a világban cím? írásában a globális igazságtalanságról, ég? bolygóról, ökocídiumról és etnocídiumról szónokol, kijelentve: „környezeti igazságosság nélkül nincs béke”. Jól láthatóan támogat minden divatos ügyet, amely körbeforog a brüsszeli buborékban.

Számos más brüsszeli NGO-hoz hasonlóan a Fight Impunity is kedvezményezettje az EU b?kez?ségének. A Le Soir belga napilap szerint a szervezet tavaly 175 ezer eurót kapott az Európai Parlament külügyi bizottságától. Szentesked? állításuk dacára, miszerint nem kormányzatiak és függetlenek, számos NGO fej?stehénnek tekinti az EU-t, amely támogatja a tevékenységüket. Egy jelentés szerint, amelyet Markus Pieper német kereszténydemokrata EP-képvisel? 2015-ben készített, az NGO-k 1,2 milliárd euró erejéig kaptak támogatást az EU-tól. Azóta ez az összeg csak tovább n?tt. 2020-ban az EU 14,5 milliárd euróra vállalt kötelezettséget az NGO-k támogatására.

Minden más NGO-hoz hasonlóan a Fight Impunity is tisztább a fehér hónál – legalábbis papíron. Ezért is használhatta fel az NGO-k morális tekintélyét viselt dolgainak elleplezésére. Luca Visentini, a Nemzetközi Szakszervezeti Szövetség f?titkára kevesebb mint egy hónappal a hivatalba lépése után lemondott, elismerve, hogy több ezer euró készpénzt vett át Panzerit?l. „Panzeri jó hírneve miatt fogadtam el a készpénzadományt” – hozta fel a védelmére, hozzátéve ehhez a Fight Impunity „nonprofit természetét”. Ez azzal ér fel, mintha azt mondta volna: egy nonprofit NGO morális státusa a tisztesség jele.

Kiemelked? baloldali oligarchák is örömmel hozták magukat összefüggésbe a Fight Impunityvel. Ám amikor felmerültek a korrupciós vádak Panzerivel szemben, tömegével mondtak le a vezet?ségi tagságukról. Federica Mogherini, az EU korábbi külpolitikai f?képvisel?je, Bernard Cazeneuve korábbi francia miniszterelnök, Dimitrisz Avramopulosz egykori migrációügyi uniós biztos, Cecilia Wikström volt EP-képvisel?, Emma Bonino, szintén korábbi liberális EP-képvisel? és olasz exkülügyminiszter egyaránt sietve távoztak a Fight Impunity tiszteletbeli kuratóriumából. A szervezetet m?ködtet? szélhámosok képmutatása lélegzetelállító. A Fight Impunity az elszámoltathatóság és a nemzetközi igazságosság buzgó hívének mutatja be magát, honlapján azt állítva: célja a harc az emberi jogok súlyos megsértése, illetve az emberiesség elleni b?ntettek utáni büntetlenséggel szemben. Ha azonban bárki venné a fáradságot, hogy megvizsgálja a Fight Impunityt, gyorsan rájönne, hogy nem több egy weboldalnál, PR-gépezetnél, amely jelentéseket készít a világ bajairól. Számos, a szervezettel kapcsolatban lév? prominens politikusnak és asszisztenseiknek tudniuk kellett, hogy kamu szervezetr?l van szó, amelyet azért hoztak létre, hogy átverje az uniós illetékeseket és más szponzorokat. Nehéz elkerülni a következtetést, miszerint az emberi jogok és a nemzetek feletti igazságszolgáltatás melletti elkötelezettségük nem akadályozta meg ?ket abban, hogy anyagi el?nyök szerzésére használják fel pozíciójukat.

Érdekcsoportok tízezrei m?ködnek Brüsszelben azzal a feladattal, hogy befolyásolják az EU bürokratikus szabályozóit és politikusait. Így például a brüsszeli NGO-k száma a 2008-as 29 ezerr?l 2018-ra csaknem 35 ezerre n?tt. Valószín?, hogy azóta is egyre többen lettek, és számuk megközelíti a negyvenezret. Ugyancsak dolgozik Brüsszelben – Európa lobbif?városában – több mint harmincezer lobbista. A The Economist brit hetilap tavaly arra a következtetésre jutott: mintegy 25 ezer lobbista igyekezett befolyásolni az uniós politikát; éves összköltségvetésük óvatos becslés szerint hárommilliárd euró lehet. Amint azt az EP-képvisel?ket és az uniós buborék számos más szerepl?jét érint? jelenlegi korrupciós botrány jelzi, elszámolatlan zseton is nagy mennyiségben áll rendelkezésre az EP-képvisel?k és -illetékesek befolyásolására.

A gyakorlatban sokszor nehéz különbséget tenni lobbisták és az NGO-k aktivistái között – egyaránt különleges érdekcsoportok tagjaiként tevékenykednek. Tekintve, hogy megannyi nemzeti törvény az uniós bizottságok valamelyikében születik meg Európában, nem nehéz belátni, hogy ezen érdekcsoportok valóságos hadserege miért költ milliókat a törvényalkotás folyamatának befolyásolására.

Az EU m?ködtet?i alapvet?nek tekintik az NGO-kkal való együttm?ködésüket ahhoz, hogy némi legitimációval ruházzák fel intézményüket. Annak érdekében, hogy legitimálja önmagát, az EU gyakran épít az NGO-k morális tekintélyére. Az EU vezet?i még arra is készek, hogy átadják hatalmuk egy részét a látszólag felvilágosultabb brüsszeli nem kormányzati szervezeteknek. Az NGO-k azon az alapon élveznek morális tekintélyt, hogy függetlenek és nem lekötelezettjei politikai pártoknak, érdekcsoportoknak és kormányoknak. Hírnevüket, miszerint elfogulatlanok, folyamatosan meger?síti a média, amely független szervezetként kezeli ?ket, azaz definíció szerint objektívként, ezért aztán mérvadóként, hiszen politikai érdek nem ejt rajtuk foltot. Az NGO-k maguk is gyakran büszkélkednek a piactól és a kormányoktól való függetlenségükkel, valójában azonban – mint Theda Skocpol politikai szociológus a Diminished Democracy (Csökkentett demokrácia) cím? könyvében megállapítja – „mélyrehatóan egybefonódtak mindkett?vel, különösen a kormányokkal”. Gyakran alapítványok, vállalatok és közszervek anyagi támogatását élvezik.

Maga a nem kormányzati kifejezés is különös: olyasmivel határozza meg ezeket a szervezeteket, ami nem jellemzi ?ket. Más szóval a tekintélyük feltehet?leg olyasmin alapul, amivel nem jellemezhet?k. Ugyanakkor a „nem kormányzati” kifejezés magában foglalja az ellenkez? el?jel? kapcsolatot, tudniillik a kormánnyal valót. Valójában egy NGO helyzete összekapcsolódik azzal, hogy hozzáférése van a kormányokhoz. Egyes esetekben magánvállalatokkal és érdekeltségekkel is szorosan együttm?ködnek.

Magánérdekeltségek is megkísérlik felhasználni az NGO-k morális tekintélyét, és partnereikké igyekeznek válni. A Katarral és a Fight Impunityvel kapcsolatban lév? politikusok partnersége azt példázza, milyen könnyen átlépheti Brüsszelben egy NGO a határvonalat a korrupció világába.

Frank Füredi

A szerz? az MCC brüsszeli intézetének az igazgatója

www.magyarnemzet.hu

Ajánló